الله تعالى مونږ د بري لپاره تياروي

د امام انور العولقي (رحمه الله) خطبه

ژباړه: احمد یوسف مسلم

الله تعالی مونږ د برې لپاره تیاروي

د امام انورالعولقي (رحمه الله) خطبه

ژباړه:

احمد یوسف مسلم

"وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ" (سورة النور:٥٥)

ژباړه: [او وعده کړېده الله تعالی د هغه کسانو سره چې ایمان یې راوړی او عمل کوي صالح (د قران او سنت برابر) چې خامخا به دوی خلیفه ګان کړي په ځمکه کې لکه څرنګه چې خلیفه ګان کړي یې وو هغه کسان چې مخکې له دوی نه وو، او خامخا به ثابت کړي دوی لره دین د دوی هغه دین چې غوره کړی یې دی دوی لره، او خامخا به بدل ورکړي دوی لره وروسته له ویرې د دوی نه امن، عبادت به کوي دوی زما او شریك به نه نیسي ما سره هیڅ شی، او هغه چا چې کفر وکړ وروسته د دې نه پس دغه کسان همدوی فاسقان دي]

فهرست

عنوان صفحه

د امام انورالعولقي (رحمه الله) لنډه پېژندنه .... أ

سریزه.. ه

۱- کله چه الله د یو شي ختمولو اراده وکړي نو اسباب ورته جوړوي........................... 1

۲- د خلافت ستنېدنه او د خپل وخت نه باید شکایت ونکړو....................................8

۳- بری نژدې دی..17

۴- تاریخ بېرته تکرارېږي...25

۵- د دې فتنو شدت درکول..35

۶- د امت د ستونزې حل...41

د امام انورالعلوقي (رحمه الله) لنډه پېژندنه

امام انور العلوقی (رحمه الله) په 1971 م کال کې د امریکا د نیو مکسیکو په ښار کې په یوې مسلمانې یمني کورنۍ کې زیږېدلی دی، د ژوند لومړني اووه کاله یې په امریکا کې تېر کړېدي او بیا خپل مور او پلار سره خپل پلرني وطن یمن ته ستون شو.

هغه یو منظم ژوند درلود او په خپل مهال ویش کې یې اسلامي زده کړو ته کافي وخت ورکړی وو چې د هغې په مرستې سره یې و کولای شو چې په یمن، عربستان او امریکا کې د علماؤ نه برخمن شي.

امام انور العلوقي (رحمه الله) په 1190 م کال کې امریکا ته د خپلو عالي تحصیلاتو لپاره ستون شو او 1994 م کال کې د کولوراډو پوهنتون څخه چې د امریکا د مشهورو پوهنتونو څخه دی د لیسانس شهادت نامه ترلاسه کړه، او بیا یې په 1998 م کال کې د سان دیاګو په پوهنتون کې چې د کالیفورنیا په ښار کې دی خپلو تحصیلاتو ته ادامه ورکړه او په 2000 م کال کې یې د نومړي پوهنتون څخه د تکنالوجی تعلیم و تربیې د ماسټرۍ شهادنامه ترلاسه کړه. وروسته له هغې نه یې د دکتورا لپاره د واشنګټن په پوهنتون کې داخله وکړه، خو د 11 سپتمبر له پیښې

(ب)

وروسته چې د امریکا او امریکایانو سلوک د مسلمانو او په تېره د دیندارو ځوانانو سره ډېر زشت شو نو هغه ونشو کولای چې هلته خپلو زده کړو ته ادامه ورکړي نو بېرته یمن ته ستون شو. خو په 2002 م کال کې یې و کولای شو چې د خو میاشتو لپاره امریکا ته ولاړ شي او د هغه ځای نه یو برطانوي پوهنتون کې داخله واخلي او برطانیې ته لاړ شي، خو د اقتصادي ستونزو له کبله یې ونشو کولای چې خپلو زده کړو ته ادامه ورکړي.

امام انورالعلوقی (رحمه الله) د میلیونونو مسلمانانو په څېر امریکا ته سفر وکړ خو د هغه او نورو په منځ کې ډېر توپیر وو. په داسې حال کې چې په هغې ټولنې کې ډېرو خلکو د دین، حیا او اخلاقو د پولو نه واوختل، نو موړې نه یواځې په دین باندې منګلولې لګولې وې بلکه په امریکا کې یې ستر انقلاب پورته کړ. کله چې هغه په امریکا کې د مسلمانانو حالت ولید او ځوانان یې د اسلامي عقیدې، احکامو او اخلاقو نه ډېر لرې بیا موندل نو اراده یې وکړه چه د پوهنتون او اسلامي زده کړو په څنګ کې د ټولنې اسلامي اصلاح هم په اوږو باندې واخلې، نو د هرې مناسبې موقعې په کارولو سره یې په خواږه آواز او څرګند انداز سره په انګلیسي ژبه کې بې شماره خطبې بیان کړي دي، او د دې لپاره چې د مسجد منبر د دعوت بهترینه وسیله ده د امریکا بیلابیلو ښارونو لکه کولوراډو، کالیفورنیا، فرجینیا او واشنګټن په ډېرو مشهورو مسجدونو کې یې امامت په غاړه واخیست، لکه دارلهجره په مسجد کې چې په متحده

ایالاتو کې دوهم لوی مسجد ګڼل کیږي د سفیرانو، تاجرانو، ډاکترانو، انجینرانو او د پوهنتونو د زده کوونکو په شمول یې په زرګونو مقتدیان لرل چې هغوی یې د قرآن او سنت په رڼا کې د الله تعالی په مرستې سره د غفلت له خوب نه ویښ کړل او د الله تعالی، رسول الله (صلی الله علیه وسلم) او دین په وړاندې مسولیتونو ته یې متوجه کړل تر څو بشریت د کفر، شرک، جهل او بد اخلاقۍ د تیارو نه وژغوري.

د امام انورالعلوقی (رحمه الله) د ژوند په تېرو شوو پاڼو کې که غور وکړو نو دې نتیجې ته به ورسیږو چې نړۍ د خپلو نعمتونو دروازې د هغه په لور پرانسیتلې وې او په دې هڅه کې وه چې هغه په خپل دام کې ایسار کړي: هغه کولای شو چې یمن ته ستون نه شي او امریکا کې خپلو زده کړو او شهادت نامو په مرستې سره د نورو خلکو په شان ځانته هوسا ژوند غوره کړي، لیکن هغه چې په دین باندې صحیح پوه شوی وو په دې عقیده باندې وو چې د مسلحانه جهاد څخه په داسې وخت کې ډډه کول چې هغه فرض عین وي د ګمراهۍ څخه پرته بل څه نشي کېدلای. دا امکان نه لري چې یو مسلمان د رسوالله (صلی الله علیه وسلم) او صحابه کرامو (رضوان الله علیهم) لاره پرېږدي او په عین وخت کې دی ریښتنی مسلمان وي او د الله تعالی رضا دې تر لاسه کړي.

امام انور العلوقی (رحمه الله) په دې عقیده وو چې علماء باید په مسلحانه جهاد او قربانۍ ورکولو کې سستي ونکړي بلکه هغوی باید نه یوازې خپلو ویناوو سره بلکه خپلو عملونو سره عوامو ته د اسلام سپیڅلی دین

و ښايي، چې هغه خپله د دې عقيدې يوه ژوندې نمونه وه او په همدې هڅو کې بوخت وو، تر دې چې د 2011 م کال د سپتمبر په دېرشم تاريخ د يوې امريکايي بې پيلوټه جاسوسې طيارې په واسطه شهيد کړای شو- انا لله و انا اليه راجعون.

د رسول الله (صلى الله عليه وسلم) دې ريښتيني پيرو او رباني عالم نړۍ ته ثرګنده کړله چې مجاهدين جاهله، بې فرهنګه، بې سواد او ناپوهه خلک نه دي بلکه دا ټول زشت لقبونه د مرتدو حاکمانو لخوا چې په اسلامي هيوادونو کې اقتدار لري د درباري سوء علماؤ په مرسته ورکړل شوي دي تر څو عوام وغولوي او د هغوی او مجاهدينو په منځ کې فاصله پيدا کړي، مګر اوس عوام ويښ شوي دي او د دې مرتدو حاکمانو پر ضد قيام کوي. الله تعالی د ې د دې قربانيانو ثمره ژر زرغونه کړې او مونږ ته دې قرآني نظام قايم کړي. آمين!

دا پېژندنه د **پيام عالم مجاهد امام انورالعلوقی** رحمه الله نه ژباړل شوې ده

(٥)

سریزه

الحمد الله وحده و الصلاة و السلام على من لانبي بعده اما بعد:

الله تعالی فرمايي:«يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ» [الصف:۸]

ژباړه: [اراده لري (کافران) چې ووژني نور د الله (شریعت محمدي) په خولو خپلو سره او الله تعالی پوره کوونکی د نور خپل دی (غالبوونکی د شريعت محمدي دی) که څه هم بد ګڼي دغه (پوره کيدل د دين) کافران.]

لکه څنګه چې الله تعالی په دې آيت کريمه کې فرمايلي دي چې کفار په خپلو ژبو سره د اسلامي شريعت د ختمولو هڅه کوي، دا هڅه يوائې په ژبو پورې ځانګړې نه ده بلکه په دې تکل کې بې شماره مال هم لګوي، الله تعالی فرمايي:

«إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ» [الانفال:۳۶]

ژباړه: [بيشکه هغه کسان چې کافران شوي دي لګوي مالونه خپل لپاره د دې چې منع کړي (خلک) د لارې د الله تعالی څخه، نو ژر به نور هم ولګوي دغه مالونه بيا به شي د غه (لګول د مالونو) پر دوی باندې پښېماني، او هغه کسان چې کافران شوي دي جهنم ته شړلی کيږي.]

نو په آخر کې به غلبه د اسلام وي لکه څنګه چې الله تعالی دې دوه آيتونو کې فرمايلي دي، او برى به د هغه کسانو وي چې نن ورځ د کافرانو پر ضد يې وسلې پورته کړي دي دې لپاره چې د اسلام د مقدساتو او مسلمانو خويندو، ميندو عزتونه خوندي وساتي، که څه هم نن ورځ د بې شماره ستونزو سره مخ دي او د هرې لورې پرې د ژبو او تورو ګذارونه کيږي. او مختورن او ناکامه به هغه منافقان وي چې نن ورځ د کفارو ساز ته نڅا کوي او د شنو ډالرو په بدل کې يې خپل ايمانونه خرڅ کړي دي، که څه هم نن ورځ په موقتي توګه په مزو کې دي او د خپل لنډ فکر مطابق ځانونه بريالي ګڼي.

په پورتني دوه آيتونو کې چې الله تعالی د کافرانو کومو دوو وسيلو ته د شريعت د ختمولو لپاره اشاره کړې ده، که غور وکړو نو د هغې دواړو مجموعه نن ورځ په رسنې (ميډيا) کې ليدل کيږي، او مونږ په يو داسې عصر کې ژوند کوو چې د نړۍ رسنی (د اسلامي هيوادونو په شمول) په بشپړه توګه د کفارو په واک کې دي، نو څه چې يې خوښه وي عوامو ته يې ظاهروي، تور د سپين او سپين تور ښکاره کوي، حق باطل او باطل

حق ښکاره کوي، تر دې چې اسلام کفر او کفر اسلام ښکاره کولو ناکامه کوښښ کوي، لیکن مسلمان باید هوښیار وي او د خپل عقل نه کار واخلي، او د کفارو په سازشونو باندې ونه غولېږي، او نه په هر اوربدل شوي او حتی لیدل شوي څیز باندې یقین وکړو، ځکه ډېر کله حقیقت یو څه وي او اورول او ښودل کېږي د هغه په عکس باندې - په تېره بیا د نن سبا د پرمخ تللې ټکنالوجې په مرسته خو په ډېر آسانتیا سره د رېښتوني مجاهدینو د بدنامولو د پاره ډول ډول دسیسو نه کار اخستل کېږي - او بیا الله تعالی زمونږ نه د دې پوښتنه کوي چه په هر اوربدل شوي او لیدل شوي څیز باندې مو ولې یقین کاوه؟ الله تعالی فرمايي:

«وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ ٱلسَّمْعَ وَٱلْبَصَرَ وَٱلْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰٓئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْـُٔولًا» [الاسراء: ۳۶]

ژباړه: [او په هغه څه پسې مه ځه د کوم چه نه وي تا ته په هغه باندې علم. یقیناً غوږ، سترګه او زړه، هر یو د دغو به (د قیامت په ورځ) پوښتنه کیږي د هغو نه.]

نو تر څو چه مو تحقیق نه وي کړی باید په هرې اوربدل شوي خبرې او لیدل شوې پېښې باندې یقین ونکړو. الله تعالی فرمايي:

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَإٍ فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ» [الحجرات: ۶]

ژباړه: [ای هغه کسانو چه ایمان مو راوړی دی! که چېرته یو فاسق تاسو ته یو خبر راوړي نو تاسو ښه تحقیق پکې وکړئ. هسې نه چه یو قوم ته په نا پوهې سره تاوان ورسوې، نو شئ به په هغه څه باندې چه کړي مو دي پښېمانه.]

نو مؤمن باید هیڅکله د داسې فاسقې میډیا په درواغو یقین ونکړي، او بیا د کفارو په خبرو خو سوال نه پیدا کېږي چې مؤمن وغولېږي. کفار خو په مجموعي لحاظ سره - که اهل کتاب وي، که مشرکین وي، که منافقین وي، که ملحدین وي او که مرتدین - ټول د مسلمانانو د بې لارې کولو په خاطر د اسلام په خلاف سازشونه کوي، نو په هغوی باندې اعتماد کول خو د سره روا نه دي. خو متأسفانه د کفارو فاسقې رسنې د خبرونو او خپرونو په اورېدلو سره سمدلاسه پرته له تحقیق او حتی پرته د یوې لحظې غور او تحلیل نه په هغه باندې یقین او د هغه تصدیق کېږي، نو د وخت غوښتنې اړ کړم چې د قرآن او سنت په رڼا کې د امام انورالعلوقي (رحمه الله) تقریر د (Allah is Preparing us for Victory) تر عنوان لاندې پښتو ژبې ته وژباړم په دې تکل چې د خپلو دښمنانو مکرونه مو پېژندلي وي او د اسلام د غلبې په خاطر قرباني ورکوونکو مجاهدینو باندې مو غلط ګمانونه نه وي کړي.

الله تعالی دې ټول مجاهدین چې د الله تعالی د رضا ، د اسلام د حفاظت او د جنت په مینه کې د دنیا نه بې نیازه قربانیانې ورکوي د هغوی قربانیانې، عبادتونه او شهادتونه قبول کړي او ګناهونه دې وبخښي.

الله تعالی دې په نړۍ کې د نبي کریم (صلى الله عليه وسلم) په منهج باندې اسلامي خلافت ژر قایم کړي، او زمونږ څخه دې په دې سپېڅلي مرام کې کار واخلي. آمین !

احمد یوسف مسلم

بسم الله الرحمن الرحيم

الله تعالی مونږ د بري لپاره تیاروي

۱- کله چه الله د یو شي ختمولو اراده وکړي نو اسباب ورته جوړوي

دا عنوان د ابن اثیر (رحمه الله) د تاریخ کتاب (الکامل) نه اخستل شوی دی. کله چې الله تعالی د کوم شی د ختمولو اراده وکړي نو د هغه د خاتمې لپاره ذریعې جوړوي. چې الله تعالی د دې امت کامیابي وغواړي نو د هغې لپاره زمینه مساعدوي، نو د نننی حالاتو په لیدلو سره کامیابي محسوسیږي.

که چیرې مونږ فرض کړو چې دا قاعده صحیح ده، نو بیا به ثابتولای شو چې خاتمه نژدې ده او که نه. د بري اړوند، الله تعالی مونږ سره په قرآن کریم کې وعده کړېده او رسول الله (صلی الله علیه وسلم) مونږ سره په احادیثو کې وعده کړېده چې دا امت به آخر بری مومي، نو مونږ باید په دې باندې یقین ولرو. دلته یقین یوه عقیدوي مسأله ده: د یوه مسلمان په حیث مونږ باید یقین ولرو چې دا امت به بری مومي، که نه نو بیا به مو په ایمان کې مشکل وي، ځکه چې په دې باندې دلیلونه ډېر پاخه دي چې د هغه جملې نه ځینې په لاندې توګه دي.

الله تعالی فرمایي:

«وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ» (الانبياء:۱۰۵)

ژباړه: [او يقيناً ليکلي دي مونږ په زبور کې پس د ذکر نه چې بيشکه دا ځمکه به ميراث واخلي بنده ګان زما چې صالحان وي.]

نو په پاى کې به د الله تعالى پرهېزګاره بندګان ځمکه په ميراث اخلي. بر سېره پر دې الله تعالى فرمايي:

«وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ۝ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ۝ وَإِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ۝» [الصافات: ۱۷۱-۱۷۳]

ژباړه: [او يقيناً مخکې شوې ده وعده زمونږ د بندګانو زمونږ ليږلى شوو سره يقيناً چې دوى سره به مرسته وکړاى شي او يقيناً چې لښکر زمونږ هم دوى غالب دى.]

نو الله تعالى د انبياء المرسلين سره وعده کړېده چې هغوى ته به برى ورکوي، همدا راز الله تعالى فرمايي:

«إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ» [الاعراف:۱۲۸]

ژباړه: [يقيناً دغه ځمکه خاص الله لره ده، وارث ګرځوي (الله) د دې (ځمکې) هغه څوک چه اراده فرمايي له بندګانو خپلو څخه، او عاقبت (ښه خاتمه) پرهېز ګارانو ته ده.]

نو په آخره کې به مؤمنان ځمکه په میراث باندې اخلي.

الله تعالی فرمایي: «يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ» [التوبة: ٣٢]

ژباړه: [اراده لري (کافران) چې مړ کړي نور د الله تعالی (اسلامي شریعت) په خولو خپلو سره او انکار کوي الله تعالی لیکن دا چې پوره کړي نور خپل (غلبه ورکړي اسلامي نظام ته) که څه هم بد ګڼي دا (غلبه د اسلامي شریعت) کافران.]

اوس کافران په دې هڅه کې دي چې د الله تعالی نور [اسلام: د نبي کریم (صلی الله علیه وسلم) رسالت] له منځه یوسي او د اسلام د غلبې مخه ونیسي په داسې حال کې چې الله تعالی فرمایي چې دوی ناکامېدونکي دي. څومره پیسې چې کفار د اسلام پر ضد جنګ کې مصرفوي د حیرانتیا وړ ده. څومره شته چې الله تعالی دوی ته ورکړي دي او څومره منبع ګانې چې د دوی تر لاس لاندې دي هغه ټول دوی د اسلام پر ضد مبارزه کې استعمالوي.

کله کله مونږ شکایت کوو چې د نړۍ رسنۍ د دوی په کنټرول کې دي، د نړۍ اخبارونه، چینلونه د دوی په واک کې دي، حکومتونه او جنګي قواوې د دوی په اختیار کې دي، ځمکه د دوی په اختیار کې ده، دوی سره ټول شته دي او مونږ سره هیڅ موقع نشته ده چې د دوی پر ضد

وجنګېږو، نو راځئ چې تسليم شو او د بلې لارې نه کار واخلو. راځئ چې دوی سره مخامخ ونه جنګېږو ځکه چې مونږ د دوی سره برابري نشو کولای، نو راځئ چه د دوی سره په جنګ کې د سياسيت نه کار واخلو.
ليکن الله تعالی فرمايي:

«فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ» [الانفال: ۳۶]

ژباړه: [نو ژر به نور هم ولګوي دغه مالونه بيا به شي دغه (لګول د مالونو) پر دوی باندې پښېماني بيا به دوی مغلوب کړای شي.]

نو چې څومره دوی د اسلام پر ضد مالونه لګوي هغومره ماتې ته نژدې کېږي، نو دا زمونږ لپاره يو زېری دی چې د اسلام بری نژدې دی او د الله تعالی مدد په لاره کې دی.

اوس دوی پخپله وايي چې د افغانستان او عراق جنګونه دوی ته د ويتنام او د کوريا د جنګونو نه ګران تمامېږي، د کوريا جنګ دوی ته تقريباً دوه سوه بيليونه ډالر تمام شو او د ويتنام جنګ ورته تقريباً څلور سوه بيليونه ډالره تمام شو په داسې حال کې چې د عراق روان جنګ ورته تقريباً اته سوه بيليونه ډالره بلکه د دې نه هم زيات تمام شو، او په کوم شکل سره چې جريان لري نو د دوی اقتصاد به ځمکې ته راغورځېږي، او دا د ذکر

شوي آيت عين مصداق دی نو دوی به همداسې پیسې مصرفوي او بیا به په آخر کې پښېمانېږي. ځکه چې دوی خپله د خپل ځان لپاره دې مصیبت ته بلنه ورکړېده ولې چې د عراق او افغانستان جنګونه په دوی باندې نه وو تحمیل شوي بلکه دوی پخپله دا جنګ انتخاب کړی نو دوی به پښېمانېږي چې ولې یې دا جنګ پیل کوو په داسې حال کې چې ټوله سرمایه به یې ختمیږي، مفلسیږي به او بیا به ماتې خوري.

کټ مټ د ابو جهل په شان چې په خپله خوښه یې بدر انتخاب کړ ځکه مسلمانان چې د کوم کاروان لپاره په سریې[1] باندې راوتلي وو هغه په امن کې وو، ابو سفیان په خط کې ابو جهل (د لښکر مشر) ته ولیکل چې مکې ته ستون شي ځکه چې کاروان په امن کې دی نو د مسلمانانو څخه ډډه کېدای شي، لیکن ابو جهل انکار وکړ او ویې ویل: «نه مونږ به ځو او ورسره به جنګ کوو، بدر ته بهٔ ځو، درې ورځې به مېله کوو، ښځې به ځانته نڅوو او شراب به څښو، او عربو ته به ښایو چې قریش نه شي ذلیلېدلای.»

نو ابو جهل پخپله وغوښتل چې جنګ ته ولاړ شي، او همدا عین څیز به نن د امریکا سره کېږي: دوی پخپله دا جنګ غوښتی دی او نتیجه یې

(1) سریه هغې وظیفې ته ویل کیږي چې رسول الله (صلی الله علیه و سلم) به صحابهٔ کرام ورته لیږل

مخکې د مخکې نه معلومه ده، ځکه چې رسول الله (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي چې الله تعالی فرمایي:

«من عادی لي ولیاً فقد آذنته بالحرب» [البخاری،٦٥٠٢]

ژباړه: [چا چه زما کوم ولي په دښمنۍ باندې ونیوه نو هغه سره زما دجنګ اعلان دی.]

نو د دوی پر ضد مسلمانانو نه بلکه الله تعالی د جنګ اعلان کړی دی. الله تعالی د امریکا سره د جګړې په حال کې دی، الله تعالی فرمایي:

«وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ» [النور:٥٥]

ژباړه: [او وعده کړېده الله تعالی د هغه کسانو سره چې ایمان یې راوړی له تاسو نه او عمل کوي نېک (د اسلام مطابق) چې خامخا به دوی خلیفه ګان کړي په ځمکه کې لکه څنګه چې خلیفه ګان کړې یې وو هغه کسان چې مخکې له دوی نه وو، او خامخا به دوی لره ثابت کړي دین د دوی، هغه دین چې غوره کړی یې دی دوی لره، او خامخا به بدل ورکړي دوی لره وروسته د وېرې د دوی نه امن، عبادت به کوي دوی زما (او)

شريک به نه نيسي ماسره هېڅ شی، او هغه چا چې کفر وکړ وروسته د دې نه پس دغه کسان همدوي فاسقان دي.]

نو خلافت به هغه چاته ورکول کېږي چې ايمان لري او عملونه يې صالح دي. مسلمانان اوس د وېرې په حال کې دي، نو الله تعالى مونږ سره وعده کوي چې مونږ ته به امن راکوي. الله تعالى د دې امت سره د خلافت وعده کړېده او دې امت سره يې د امن وعده کړېده او دا وعده يې کړېده چې دين به غالبېږي او شريعت به نافذ ېږي.

۲- د خلافت ستنیدنه او د خپل وخت نه شکایت باید ونکړو

په هغه حدیث کې چې رسول الله (صلی الله علیه وسلم) زمونږ د تاریخ د مرحلو په باره کې ذکر کوي فرمايي:

«تكون النبوة فيكم ما شاء الله أن تكون، ثم يرفعها إذا شاء أن يرفعها، ثم تكون خلافة على منهاج النبوة، فتكون ما شاء الله أن تكون، ثم يرفعها إذا شاء أن يرفعها، ثم تكون ملكا عاضا فتكون ما شاء الله أن تكون، ثم يرفعها إذا شاء أن يرفعها، ثم تكون ملكا جبرية فتكون ما شاء الله أن تكون، ثم يرفعها إذا شاء أن يرفعها، ثم تكون خلافة على منهاج النبوة» ثم سكت. [رواه أحمد، ۴/۲۷۳ رقم ۴۳۸]

ژباړه: [په تاسې کې به نبوت وي تر څو چې د الله تعالی رضا وي، بیا به الله دا (نبوت) لرې کړي کله چې یې خوښه وي بیا به خلافت وي د نبې کریم (صلی الله علیه وسلم) په منهج باندې (خلافت راشده) تر څو پورې چې د الله تعالی رضا وي، بیا به الله تعالی دا (خلافت) لرې کړي کله چې یې خوښهٔ وي، بیا به وراثتي سلطنت (شاهي نظام) وي هغه پورې چې د الله تعالی خوښه وي، بیا به الله تعالی دا (شاهي نظام) چې کله یې خوښهٔ وي لرې کړي، بیا به اجباري حکومت (جمهوریت) وي تر څو چې د الله تعالی خوښه وي، بیا به الله تعالی دا (جمهوري نظام) لرې کړي کله چې یې خوښهٔ وي، بیا به (دوباره) خلافت وي د نبي کریم (صلی الله علیه وسلم) په

منهج باندې (خلافت راشده).] بيا رسول الله (صلی الله علیه وسلم) **خاموش شو.**

نبوت د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) د وفات سره ختم شو. دويمه مرحله، خلافت، د ابوبكر صديق (رضی الله عنه) څخه تر علي (رضی الله عنه) پورې وو. بيا شاهي سلطنت وو چې په هغه کې: بنو اميه، بنو عباس او خلافت عثماني شامل وو، او بيا دکتاتوري نظام چې اوس پکې مونږ ژوند کوو چې دا يو ظالمانه حکومت دی. او بيا به د دې نه وروسته خلافت راشده وي[2].

کله کله مونږ د خپل وخت په باره کې شکايت کوو چې مونږ په بدترينو شرايطو کې ژوند کوو، امت د ضعف په حالت کې دی، امت د ماتې او اختلاف په حالت کې دی، کاش چې مونږ د صحابه کرامو په وخت کې ژوند کولای يا د اسلامي قهرمانانو په دورونو کې مو ژوند کولای، ليکن مونږ بايد د خپل وخت نه شکايت ونکړو، ځکه چې:

اول: يو تابعي د صحابه کرامو نه پوښتنه وکړه: «کله چې رسول الله (صلی الله علیه وسلم) ستاسو په منځ کې وو نو تاسې د هغه سره څنګه سلوک

---

[2] د دې خلافت نه وروسته بيا بل نظام نه راځي بلکې دنيا به ختميږي او دا د دې نه ثابتيږي چې د دې ټولو د ذکر کولو نه وروسته بيا رسول الله (صلی الله علیه وسلم) سکوت اختيار کړی، لکه څرنګه چې د حديث راوي حذيفه رضی الله عنه روايت کړی دی.

کاوه؟» نو یو صحابي ځواب ورکړ چې د خپل وس مطابق یې ورسره بهترین سلوک کاوه او د هغه وضاحت یې وکړ. نو هغه پوښتونکې تابعي وویل: «که چیرې رسول الله (صلی الله علیه وسلم) زمونږ په دور کې اوسیدلای نو مونږ به هغه په خپلو اوږو باندې ګرځاوه.» یعنې صحابه کرامو په کافي اندازه د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) خیال نه وو ساتلی او که چیرې رسول الله (صلی الله علیه وسلم) د تابعینو په دور کې اوسیده نو هغوی به یې بهتره خیال ساتلی وای. نو هغه صحابي په ځواب کې وویل: «ځوک دا نشي ویلای چې هغه به څه کړي وای که چیرې د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) په دور کې اوسیدای. مونږ د خپلو ورونو او پلرونو سره جنګیدلو او دا آسانه کار نه وو. اوس ستاسې ورونه، پلرونه او کورنۍ مسلمانې دي نو تاسې تصور کوی چې د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) سره به مو په یو ځانګړې اندازه سره سلوک کړی وای. نو د هغه څه آرزو یا غوښتنه مه کوه چې الله تعالی درته په تقدیر کې نه وي لیکلې.»

دویم: مونږ باید د خپل وخت نه شکایت و نکړو بلکه د الله تعالی شکر ادا کړو، ځکه چې کچیرې مونږ د صحابه کرامو مقام ته نظر وکړو نو د هغوی مقام په امت کې تر ټولو اوچت دی، بیا په دویم قدم کې د تابعینو، او په دریم قدم کې د اتباع تابعینو. صحابه کرام ځکه د امت بهترین کسان دي چې د هغوی د راتګ نه مخکې هیڅ نه وو نو هغوی د دین بنسټ کېښود، په داسې حال کې چې د صحابه کرامو نه وروسته راتلونکو لپاره تیار جوړ

کړی تعمیر موجود وو او په هغه کې یې ترمیم وکړ، نو ځکه صحابه کرام د امت بهترین کسان دي چې د دوی مسؤلیت د ټولو نه زیات مشکل وو.

مونږ باید د خپل وخت او دور ضروریات او اولویات وپیژنو تر څو هغه ترسره کولای وشو. د مثال په توګه په کومو شیانو باندې چې تابعینو ترکیز کړی هغه مختلف دي د هغه شیانو نه چې اتباع د تابعینو پرې تأکید کړی دی.

د برسېره وضاحت لپاره که چېرې فرض کړو چې امام بخاري (رحمه الله) د خپل دور نه سل کاله وروسته زېږېدلی وای او عین خدمتونه یې کړي وای نو هغومره اوچت مقام به یې نه وای لکه څومره چې اوس د هغه کوم مقام زمونږ په منځ کې دی. که چېرې امام شافعي (رحمه الله) سل کاله وروسته راغلی وای او عین خدمتونه یې کړي وای نو هومره اوچت مقام به یې نه وو لکه څومره چې اوس زمونږ په منځ کې د هغه مقام دی. ځکه چې د هر وخت او دور ضروریات مختلف وي.

که ځیر وکړو نو د فقهې څلور امامان په عین پېړۍ کې (یو بل ته نژدي) زېږېدلی او د حدیثو شپږ امامان هماغې پېړۍ (په آخر) کې زېږېدلي دي. د دې نه ثابتېږي چې د وخت غوښتنه په یوه زمانه کې د فقهې وه او په بل دور کې د احادیثو تقاضا وه. نو که چېرې مونږ د اسلام خدمت په بهترینه بڼه کول غواړو نو باید د خپل دور غوښتنې درک کړو.

نن ورځ ليدل کېږي چې ځينې کسان په دعوت باندې ترکيز کوي او د ځينو توجه د علم په لورې ده. ليکن که مونږ د نن ورځې د حالاتو په غوښتنې باندې غور وکړو نو دې نتيجې ته به ورسېږو چې مونږ د صحابه کرامو سره په ورته حالاتو او زمانې کې اوسېږو ، ځکه چې مونږ په تېرو څوارلسو پېړيو کې اوس ټيټې ترينې درجې ته رسېدلي يو.

نو زمونږ دور چې مونږ ترېنه شکايت کوو ، د صحابه کرامو نه وروسته په ټولو ادوارو کې که عيناً نه نو ډېر زيات د صحابه کرامو د دور سره ورته دی، ځکه چه کله چه صحابه کرام راغلل نو اسلامي اقتدار وجود نه درلود او نن هم اسلامي اقتدار موجود نه دی، او دا حال په تېرو څوارلسو پېړيو کې نه وو. کله چې صحابه کرام راغلل نو د ټولو چاپېريالونو ، د هغه وخت د دوو لويو ابر قدرتونو ، د فارس او د روم د امپراطوريو په شمول د هغو پر ضد و جنګېدل، او د چاپېريال د ټولو عربو پر ضد چې ورسره مخالف وو وجنګېدل او دا هم زمونږ د ننني حالاتو سره ورته دي په داسې حال کې چې زمونږ په تاريخ کې دا حالت نه وو. زمونږ مخکني تاريخ کې اسلامي اقتدار موجود وو ، د هجرت کولو لپاره ځايونه وو ، ليکن اوس ټوله نړۍ زمونږ پر ضد د جنګ په حال کې ده، او دا د صحابه کرامو د دور سره ورته دی، او دا په دې باندې دلالت کوي چې د ننني خلکو اجر به ډېر زيات وي، لکه څنګه چې رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فرمايلي دي:

«إِنَّ مِنْ وَرَائِكُمْ أَيَّامَ الصَّبْرِ، الصَّبْرُ فِيهِ مِثْلُ قَبْضٍ عَلَى الْجَمْرِ، لِلْعَامِلِ فِيهِمْ مِثْلُ أَجْرِ خَمْسِينَ رَجُلًا يَعْمَلُونَ مِثْلَ عَمَلِهِ» [أخرجه ابو داود، ٤٣٤١؛ وابن ماجه، ٤٠١٤ و صححه الألباني، ٤٩٤]

ژباړه: [ستاسې نه وروسته به د صبر ورځې راځې (چې) په هغې ورځو کې به صبر داسې وي لکه د بَلې سکروټې د نيولو په شان. په هغه ورځو کې به د الله تعالى په احکامو باندې د عمل کوونکي اجر په هغه عمل باندې د عمل کوونکو پنځوسو کسانو سره برابر وي.] د حديث راوي (ثعلبه الخشنی (رضي الله عنه) **و پوښتل: يا رسول الله ! د هغوی د پنځوسو کسانو اجر؟ رسول الله** (صلى الله عليه وسلم) **وفرمايل: [ستاسو د پنځوسو کسانو اجر.]**

نو د يو کس د لمانځه اجر او ثواب به د پنځوسو کسانو د لمانځه په شان وي. د يوې ورځې روژې اجر به د پنځوسو ورځو روژو د اجر په شان وي. د هر نيک عمل اجر به د هغې زمانې د ستونزو په خاطر پنځوس چنده زيات وي.

رسول الله (صلى الله عليه وسلم) د امت د بهترينو کسانو په باره کې چې په آخره زمانه کې به راځي فرمايلي دي:

«يَخْرُجُ مِنْ عَدَنَ أَبْيَنَ اثْنَا عَشَرَ أَلْفًا، يَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، هُمْ خَيْرُ مَنْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ» [رواه الامام احمد فِي مسنده، ١/٣٣٣؛ وطبراني فِي معجمه الكبير، ١١٠٢٩]

ژباړه: [د عدن ابین[3] نه به دولس زره کسان راوځي چې الله تعالی او رسول الله (صلی الله علیه وسلم) **(دین) ته به نصرت ورکوي. هغوی به زما او د هغوی په منځ کې د کسانو بهترین خلک وي.]**

نو د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) د دور نه د هغوی تر دوره پورې په ټولو پېړیو کې به هغوی بهترین خلک وي، ځکه چې د هغوی زمانه به د صحابه کرامو د زمانې سره تر ټولو زیاته ورته وي.

نو بیا شکایت د څه شي کله چې مونږ د نېکېو د خزانو په دور کې ژوند کوو؟ کله کله داسې یو وخت راشي چې اقتصاد په تېزۍ سره پرمختګ کوي او هر څوک شتمن کېږي، او بیا داسې یو دور راشي چې د اقتصادو پرمختګ ورو شي نو خلک ارمان کوي چې د اقتصادو د پرمختګ په زمانه کې یې ژوند کولای او د هغې زمانې د خلکو په شان میلیونر شوي وای چې د اقتصادو په اوج کې اوسېدل. مونږ د نېکیو د اوج په زمانه کې اوسېږو، خو مونږ باید درک کړو چې څومره اجر مونږ ته په انتظار کې دی. کله چې د آسانتیا دور وي نو بیا د نېکېو اجر کم وي، لیکن د مشکلاتو په دور کې د نېکېو اجر زیاتېږي، نو بیا شکایت د څه شي چې مونږ په داسې بهترین دور کې اوسېږو؟

---

[3] عدن ابین په جنوبي یمن کې د یو ځای نوم دی چې نن ورځ هلته د مجاهدینو یو مشهور فعاله تحریک وجود لري.

د غیبو علم د الله تعالی سره دی خو که چیرې مونږ هغه وخت ته نژدې یو چې فرقه منصوره [4] به مهدي او عیسی علیهما السلام ته نصرت ورکوي نو بیا د نیکیو اجر بې شماره دی. مونږ باید د نندارچیانو په توګه تشه ننداره ونکړو. خلکو ځانونه میلیونران کړل او مونږ په کور کې ناست ننداري کوو. نو مونږ باید د خپل وخت او دور نه شکایت ونکړو.

رسول الله (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي:

«إِنَّ اللهَ زَوَى لِي الْأَرْضَ، فَرَأَيْتُ مَشَارِقَهَا وَمَغَارِبَهَا، وَإِنَّ أُمَّتِي سَيَبْلُغُ مُلْكُهَا مَا زُوِيَ لِي مِنْهَا» [رواه مسلم: ٢٨٨٩]

ژباړه: [یقیناً الله تعالی ماته ځمکه راغونډه کړه او ما یې مشرقونه او مغربونه ولیدل او یقیناً چې زما د امت حکومت به تر هغې (حصې) پورې رسیږي کوم چې ماته راغونډه کړای شوه.]

نو دا دین به هر براعظم، هر هیواد او هر ښار ته رسیږي. د لااله الا الله بیرغ به هر ښار ته دننه کیږي. دا دین به چیرته چې شپه او ورځ رسیږي ور

---

[4] قَالَ رَسُولُ اللهِ (صلى الله عليه وسلم): «لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ عَلَى مَنْ نَاوَأَهُمْ حَتَّى يُقَاتِلَ آخِرُهُمُ الْمَسِيحَ الدَّجَّالَ» [رواه ابو داود: ٢٤٨٤]

ژباړه: رسول الله (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي: [زما د امت نه به یوه ډله په حق باندې د جنګیدو په حال کې باقي پاتې وي تر دې پورې چې اخر به یې د مسیح الدجال پر ضد باندې جنګیږي.]

رسېږي. نو ته ای کافره او ای منافقه ! که غواړې چې پټ شې نو کومې بلې سیارې ته ولاړ شه. ستا لپاره به په دنیا کې ځای نه وي.

نو مونږ باید دا ومنو چې برې په لاره کې دی. خو سوال دا دی چې کله؟

۳-برى نژدې دى

فرض کوو چې برى نژدې دى او د ثابتولو لپاره يې دا قانون استعمالوو چې کله چې الله تعالى د يو څه شي د ختمولو اراده وکړي نو د هغه لپاره اسباب جوړوي. خو اول د دې ثابتولو لپاره چې آيا واقعاً الله تعالى د يو شي د ختمولو لپاره حالت برابروي د تاريخ نه يو دوه مثالونه ذکر کوو.

لومړى مثال: کله چې عمر (رضى الله عنه) د فارس د امپراطورۍ پر ضد د جنګ لپاره فوج ولېږه د هغه امير ابو عبيده الثقفي (رضى الله عنه) وو. هغه ډېر زړور وو خو د البحر په جنګ کې نيمايي مسلمانان په فارس کې وژل شوي وو او مسلمانان د ماتې سره مخ وو نو دا دفارس د امپراطورۍ لپاره يو زرين چانس وو او ګمان يې کاوه چې حالات د هغه په طرف باندې دي، او د مسلمانانو په لاسونو فتح شوې ځمکې به د مسلمانانو له لاسه ووځې. د التاريخ الاسلامي مصنف محمود شاکر وايي:"ليکن الله تعالى د مؤمنانو سره دى." که چېرې مؤمنان حسب ضرورت تيارى وکړي نو په يو ډول نه يو ډول سره به برى مومي، که شمېر يې لږ وي او که ډېر وي که اتومي بم ورسره وي او که نه وي، دا ظاهري وسايل اهميت نلري که چېرې ايماني لوازم موجود وي نو الله مرسته کوي ځکه چه الله تعالى فرمايي:

«إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا» [الحج:۳۸]

ژباړه: [یقیناً الله تعالی د هغو څخه دفاع کوي چې ایمان یې راوړی.]

الله تعالی د هغه چا څخه دفاع نکوي چې زیاتې وسلې لري یا شمېر یې ډېر وي بلکه د هغه چا څخه دفاع او ورسره مرسته کوي چې ایمان لري، د الله تعالی د مرستې شرط ایمان دی نو که څه هم داسې ښکارېده چې مؤمنان د ناکامۍ سره مخ دي لیکن بیا هم الله تعالی د خاتمې لپاره اسباب منځته کړل. د فارس په پایتخت کې د دوه لویو رهبرانو په منځ کې جګړه وشوه چې په نتیجه کې یې نیمایي فوج درستم سره هلاک شو او نیمایي د بل رهبر سره. نو کوم جنرال چې د مسلمانانو پر ضد د جنګ لپاره تاکل شوي وو هغه بیرته پایتخت ته راوغوښتل شو تر څو داخلي شورش چوپ کړي، د دې په نتیجه کې خلافت ته موقع برابره شوه چې د مسلمانانو د تقویې لپاره لښکرې ولیږي تر څو جګړې ته ادامه ورکړي. نو دا جګړه بالکل هماغه وخت وشوه کله چې یې ضرورت وو ځکه چې الله تعالی غوښتل چې دا ځمکه فتح شي. نو که څه هم حالات د ظاهري اسبابو په لحاظ سره د مسلمانانو پر ضد ښکارېده لیکن بیا هم الله تعالی بری مؤمنانو ته ورکړ.

هر کله چې مسلمانان د کومې ستونزې سره مخ کېږي الله تعالی یې مرسته کوي.

<u>**دویم مثال:**</u> صلاح الدین ایوبي (رحمه الله) د بیت المقدس شاو خوا کې د مسلمانانو په غونډولو باندې پیل وکړ تر څو د صلیبیانو پر ضد

وجنګېږي، د کوم شي نه چې مخکې ذېر امراء په وېره کې وو. صليبيانو ساحلي ځمکه په بشپړه توګه د بيت المقدس او د شام (سيريه، اردن، لبنان، يمن او فلسطين) مهمې سيمې قبضه کړې وې. نو صلاح الدين (رحمه الله) د تحريک پيل وکړ او صليبيانو هم دا عادي ونه ګڼله ځکه هغوي پوهېدل چې صلاح الدين (رحمه الله) يو عادي رهبر نه دی. د مسلمانانو رهبرانو صلاح الدين (رحمه الله) ته ويل چې ته ليونی شوی يې چې د روم (اروپا) پر ضد جنګېږي. هغو ويل چې روم هغه بحر دی چې ساحل نلري، يعنې تر څو چې سترګو کې ښکاري روم دی. يا په بل عبارت دوی ويل چې روم به مونږ پسې يو سېلاب راولېږي ځکه چې اروپا زيات نفوس لرونکې او متحده ده چې د يو غېر متحد امت پر ضد به جنګېږي. ليکن صلاح الدين (رحمه الله) په الله تعالی باندې توکل درلوده نو د صليبيانو پر ضد يې جنګ پيل کړ او د فتوحاتو ابتدا يې وکړه. او د کليسا پاپ هم د څلورم صليبي جنګ د تحريک پيل وکړ او دا ترټولو لوی صليبي جنګ بلل کېده ځکه چې دا جنګ د صلاح الدين ايوبي (رحمه الله) پر ضد وو چې د دې څخه ثابتېږي چې دې جنګ ته يې څومره اهميت ورکاوه ځکه هغوی پوه وو چې رهبريت يې څوک کوي. او په همدې خاطر په مقابل کې يې کوم عام جنرال مقرر نه کړای شو، بلکه د برطانيې، فرانسې او جرمنې پادشاهانو پخپله يې رهبريت په غاړه واخيست، تر څو په خپله د لښکرو په رهبرۍ سره وجنګېږي، او ځکه چې د درې واړو

هیوادونو فوجونه جنګ ته راوتل نو شمېر یې هم د هغه وخت د معیار په لحاظ ډېر زیات وو، یواځې د فرېډریک باربروس (د جرمني د پادشاه) فوج ۳۰۰۰۰۰ (درې سوه زره) ته رسېده. فوجونه دومره زیات وو چې د اروپا بحري قواوې او تجارتي کشتۍ ګانې یې د انتقالولو نه ناتوانه شوې نو د فرانسې او برطانیې پوځونه د سمندر له لارې روان شو او د جرمني پوځونو د وچې له لارې حرکت وکړ. ابن اثیر (رحمه الله) وایي: «په مسلمانانو کې آوازه خپره شوه چې د جرمني پادشاه د ۳۰۰۰۰۰ (درې سوه زره) پوځ سره د شمال څخه را روان دی نو د مسلمانانو په زړونو کې وېره پیدا شوه او کومو علماؤ چې د جهاد په مینه د شام په لورې د روانېدو تیاری کړی وو زیاتره یې بېرته ستانه شول کله چې د فرانسې د پوځونو د شمېر څخه خبر شو. مګر ولې؟ آیا د دښمن د ډېروالي په صورت کې فقه بدلېږي؟ دوی د جهاد په نیت باندې وتلي وو خو د دښمن د ډېروالي په وجه بېرته ستانه شول سره له دې چې علماء وو.» دا یو مهم سبق دی چې علماء سهوې او خطا نه خالي نه دي ځکه چې دوی انبیاء نه دي. نو که خلک په پټو سترګو د علماؤ پیروي کوي نو د دې هیڅ تضمین نشته چې سمې لارې ته به یې بوځي. البته ټول علماء نه لکه څنګه چې ابن اثیر وایي ځینې یې بیرته ستانه شو. په دې امت کې به همیشه یوه طائفه منصوره موجوده وي، لیکن خلک به دا کوښښ کوي چې ځانته یوه لاره پېدا کړي او مسؤلیت د علماؤ په غاړه واچوي چې دې عالم خو داسې فتوی نه ده

ورکړې، فلاني عالم خو مونږ ته د جهاد کولو حکم نه دی کړی. نو دوی به ملامتیا د علماؤ په غاړه اچوي په داسې حال کې چې بلې لورې ته مختلف نظر لرونکي علماء هم شته دي چې دصحیح منهج په لور دعوت کوي، یا به په زندان کې وي، یا به وژل کیږي، یا به پټ وي او یا به مشهور نه وي ځکه چې هیڅ کوم چینل به یې خطبې نه نشروي لیکن دوی علماء دي. بله دا چې مونږ په داسې یو عجیبه دور کې ژوند کوو چې د یو شخص علم د هغه شهرت پورې اړه لري، او دا معیار سم نه دی د علم لپاره. پخوا به یو شخص د علماؤ تصدیقولو سره عالم ګڼل کېده. استاذ به یې ورته تزکیه ورکړه او عالم به یې معرفي کړ. لیکن اوس حکومت علماء مقرروي او یو شخص ناڅاپه عالم کیږي، او هغه مشهوریږي ځکه چې په زیاتو چینلونو کې ښودل کیږي، او دا معیار سم نه دی. مونږ باید په حق پسې ولاړ شو، هر چېرته چې وي.

نو ابن اثیر (رحمه الله) وایې چې کله چې د دښمن د شمېر نه خبر شو دا علماء وتښتېدل. او ولې چې دوی علماء دي نو د ځان لپاره به یو عذر او دلیل ګوري - دوی په آسانۍ سره د آیتونو او احادیثو معنی تحریفولای شي تر څو خپل نظر د شریعت سره سم ښکاره کړي. دوی خپل ډار نه قبلوي چې خلکو ته ووایي چې مونږ و بخښئ مونږه ډارن یو ، بلکه داسې څه به وایي چې په دې کې حکمت نه دی، یا دا چې صلاح الدین لیونی شوی دی او مونږ د دې جنګ نه منع کړو خو زمونږ خبره یې ونه منله، او یا دا چې

صلاح الدين علم نه لري او نه په عربي باندې پوهېږي نو هغه څوک دی چې فتوی ورکوي او امت په مصيبت کې اخته کوي؟ هغه بايد علماؤ ته لاړ شي او مونږ ته فتوی واخلي ليکن هغه داسې ونکړل نو پرېږده چې هلاک شي. نو دوی وتښتېدل. او دا يو لوی امتحان وو، د الله تعالی له لورې امتحان د علماؤ لپاره، د صلاح الدين (رحمه الله) لپاره، او د امت لپاره، نو نتيجه يې څه شوه؟

درې سوه زره کسيز لښکر د فريډريک باربروس سره را روان وو چې مخې ته يې يو سيند راغی. دا چې څه پېښ شو په دې باره کې مختلف روايات راغلي دي. د يو روايت مطابق هوا ډېره ګرمه وه او د سيند اوبه د ويلې شوي واورو څخه وې نو ډېرې سړې وې او فريډريک باربروس ډېر بوډا وو چې د اويا کالو په شاو خوا کې يې عمر وو، هغه د سر نه تر پخو پورې په زغرو کې پوښل شوی وو، نو کله چې باربروس په يخو اوبو کې وغورځېده، د زړه حمله پرې راغله او مړ شو. ابن اثير (رحمه الله) په دې باندې په مزاحيه انداز کې وايي: «د جرمني پادشاه په هغه اوبو کې مړ چې تر زنګنو پورې نه رسېږي.» فريډريک باربروس چې د اروپا د طاقتور پاچايانو له جملې څخه وو او د نامه په اورېدلو سره به يې د خلکو په زړونو کې خوف پيدا کېده د اوبو په حوض کې مړ.

بیا ابن اثیر (رحمه الله) وایي: «د پاچا د مړینې نه وروسته په فوج کې د تفرقې ناروغي خپره شوه، نو کله چې شام ته ورسېدل حالت یې داسې وو لکه د قبرونو نه چې راوتلي وي او شمیر یې د ۳۰۰۰۰۰ (درې سوه زره) نه ۱۰۰۰ (زر) تنو ته راکم شوی وو.»

د ۳۰۰۰۰۰ (درې سوه زره) نه صرف ۱۰۰۰ (زر) تنه د صلاح الدین (رحمه الله) مقابلې ته ورسېدل او حالت یې د مړو په شان وو ! نو د حکمت نه چا کار اخیستی وو؟ دې علماؤ یا صلاح الدین (رحمه الله)؟

فریډریک باربروس د غرور او تهدید نه ډک یو خط صلاح الدین (رحمه الله) ته لېږلی وو، نو الله تعالی هغه ذلیله کړ. باربروس قسم کړی وو چې په بیت المقدس کې به قدم ږدي، نو کله چې هغه بیت المقدس ته د رسېدلو نه مخکې مړ شو د هغه ځوی وغوښتل چې د خپل پلار جسد بیت المقدس ته یوسې تر څو د هغه قسم ترسره شي، نو د هغه جسد یې په اوبو کې جوش کړ او د سرکې په بېرل کې یې واچوه تر څو وساتل شي، خو بیا هم د هغه جسد خوسا شو او د بېرل نه توی شو، نو هغوی مجبوره شو چې جسد یې په لاره کې وغورځوي. نو الله تعالی د هغه قسم هم پرې نه ښوده چې پوره شي. څوک چې د الله تعالی د دین پر ضد جنګېږي دا به یې انجام وي.

ابن اثیر (رحمه الله) وایي: «که چېرې الله تعالی د جرمني د پاچا په وژلو سره د دې امت د حفاظت اراده نه وه کړې نو مونږ به نن ویل چې مصر او سیریه

په یو وخت کې اسلامي هیوادونه وو.» یعنې مونږ بۀ شام او مصر د لاسه ورکړي وو ، نو دا تهدید دومره خطرناک وو. لیکن الله تعالی د مؤمنانو په نصیب کې برې لیکلی وو ، نو که دوی درې سوه زره تنه مقابلې ته لېږلي وای او که درې بیلیونه، فرق یې نه کاوه.

نو که الله تعالی د یو شي د خاتمې اراده وکړي، که الله تعالی د دې امت د بریالي کولو اراده وکړي، بیا الله تعالی د برې د واقع کېدلو لپاره حالات برابروي.

۴-تاریخ بېرته تکرارېږي

اوس چې ثابته شوه چه دا قانون صحیح دی نو نننی دور ته ګورو.

لومړۍ مسأله: مونږ په یو داسې دور کې اوسېږو چې د صلاح الدین (رحمه الله) د دور سره ورته دی. نو آیا دې پسې دور به هم د صلاح الدین (رحمه الله) والا پشان وي؟

راځئ چې د صلاح الدین (رحمه الله) د کامیابۍ نه مخکې حالاتو ته وګورو. هغه وخت د امت په منځ کې اختلاف وو، ابن اثیر (رحمه الله) وایي: «خلافت په هغه وخت کې ډېر کمزوری وو، یواځې په بغداد کې نافذ وو او نور اسلامي ایالتونه خودمختاره وو، نو په امت کې اختلاف وو.» خلافت یواځې په بغداد کې چلېده. بصره د ابن رائق سره وه، خزستان د ابي عبدالله سره وو، فارس د عماد الدولة سره وو، کرمان د ابي علي بن محمد سره وو، الموصل او الجزیرة د ربیع بن حبان سره وو، مصر او شام د محمد بن بجک سره وو، افریقا او المغرب د القائم بن مهدي سره وو، خراسان د السّماني سره وو، نو د هغه وخت د امت اختلاف زمونږ د دور سره ورته دی.

یعنې داسې وختونه تېر شوي دي چې په امت باندې هغه حالت راغلی وو کوم چې اوس په مونږ باندې راغلی دی، او په هغې حالت پسې امت بری

موندلی وو. نو مونږ باید مایوسه نشو چې زمونږ حالت دومره بد دی چې ورڅخه د وتلو لار نشته. دا خبره صحیح نه ده. کله چې انسان ټیټې ترینې نقطې ته ورسېږي نو بیا نور د ښکته کېدو ګنجائش نه وي پرته له دې نه چې بېرته پورته وخېژي. نو مونږ اوس په ټیټې ترینې نقطې کې یو.

ابن اثیر (رحمه الله) وایي چې اندلس په څلورو ایالتونو باندې ویشل شوی وو او د هر ایالت یې جلا مشر وو چې ځان یې امیرالمؤمنین ګڼلو، نو هغه د بې اتفاقۍ دور وو. د جاه طلبۍ زمانه وه چې د اوسني حکومتونو د حالت سره ورته والی لري. د مثال په توګه الرضوان د حکومت په خاطر د باطنیو مرستې سره خپل دوه ورونه ووژل. همدا راز په قرطبه کې د فتنو په دور کې د امیه بن عبدالرحمن بن هشام په نامه باندې یو کس خپل ځان امیر اعلان کړ. چا ورته وویل چې د بنو امیه دور ختم شوی دی، نو هغه ورته په ځواب کې وویل: «ماته نن بیعت راکړئ او سبا ته مې ووژنی خو لږ تر لږه یوه ورځ مې امیر وټاکئ.» د ډېرو مالدارو او ډېرو غریبو په منځ کې هم اختلاف وو - د امت ننني حالت هم همداسې دی - مثلاً د سلطان مینکشاش د لور مهر ۱۳۰ د سرو زرو او سپینو زرو اوښان وو. نو له یوه پلوه ځینې خلک ډېر شتمن وو په داسې حال کې چې ځینې نور خلک د دومره فقر سره مخ وو چې د سپو غوښه به یې خوړله. همدا راز په ۴۴۸ هجري کال کې یو کس د شل پاوه وړو په بدل کې خپل کور وپلوره. برسېره پر دې په خلکو کې بې حسي او بې پروايي وه، او دا په دې امت کې کومه

نوې خبره نه ده، خو کله کله به دا بې احساسي اوج ته ورسېده. ابن اثير (رحمه الله) په الکامل کې ذکر کوي چې په ۳۶۱ کال کې د روم پوځونو په الرها باندې حمله وکړه نو د الرها څخه نماينده ګان بغداد ته د مسلمانانو پاچا بُختيار اُبويهي ته ولاړل خو هغه په ښکار کې مشغوله وو، په داسې حال کې چې هغه ته پکار وه چې په دې وخت کې يې د جهاد تياری کولی. او دا کومه نوې خبره نه ده. زما يادېږي چې په امريکا کې د عربي هيوادونو د باچايانو څخه يو باچا واشنګټن ته ولاړ او د يوې سه شنبې په ورځ يې د عوامو مسلمانانو سره د ملاقات وعده وټاکله خو يوه ورځ مخکې سفارت اعلان وکړ چې د سه شنبې په ورځ به پادشاه په يوه جلسه کې ډېر زيات مصروفه وي نو د عوامو مسلمانانو د ملاقات لپاره نشي راتللای، نو خلکو ګمان کاوه چې هغه به په کومې مهمې حکومتي جلسې کې مشغوله وي، شايد چې د مالي مرستې غوښتنه به کوي. ليکن وروسته خبر راغی چې د سه شنبې په ورځ پادشاه د خپلې ښځې سره سينما ګانو ته څلورو فلمونو کتلو ته تللی وو. هغه دومره مصروفه وو چې د يوې سينما نه بلې سينما ته تللو څخه نه وزګارېده. دا مونږ ته ښايي چې څه قسم خلک زمونږ د چارو مسئوليت په غاړه باندې لري. دوی د يوې مغازې چلولو حيثيت نلري او ملکونه چلوي. او ځينې خلک بيا وايي چې مونږ بايد دوی ته بيعت ورکړو او د دوی پر ضد بايد کوم کار يا خبرې ونکړو. په هر صورت، نو دا پادشاه په ښکار کې مصروفه وو نو دوی

ورته وويل چې د هغه د مسلمانانو پر ضد جنګ یو غلط عمل دی، هغه باید د رومیانو پر ضد وجنګېږي. نو پادشاه الله اکبر چیغه کړه او ویې ویل چې راځئ چې جهاد وکړو، نو د جهاد لپاره چنده راغونډه کړئ. هغوی پیسې راغونډې کړې او پادشاه ته یې ورکړې لیکن پادشاه هغه پیسې په خپلو شخصي امورو کې مصرف کړې.

نو که چېرې مونږ نن ورځ داسې څه وینو باید نا امیده نشو ځکه چې پخوا هم داسې څه تیر شویدي نو الله تعالی به یې بدل کړي.

دویمه مسأله: الله تعالی دا امت د راتلونکې مرحلې لپاره تیاروي.

ابن کثیر (رحمه الله) یو دایرة المعارف لري د البدایة والنهایة په نوم باندې په کوم کې چې د کائناتو د پیدایښت نه تر قیامته پورې تاریخ څېړل شوی دی. هغه فصل یې چې د فتنو احادیث څېړي - کوم احادیث چې د آخرې زمانې په هکله دي - د الفتن په نوم د جلا کتاب په بڼه چاپ شوی دی. که څه هم تجدید به د ټول امت وي خو بیا هم دا احادیث ځانګړو ځایونو باندې ترکېز کوي چې هغه عبارت دي له: عراق – رسول (صلی الله علیه و سلم) فرمایلي دي چه هغوی به امام مهدي ته نژدې وي - له خراسان (اوسنی افغانستان) - رسول الله (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي چې کله چې د خراسان څخه تورې (د جګړې) جنډې پورته شي نو د هغه فوج سره یو ځای شه که څه هم په کنګل باندې په خاپوړو سره وي ځکه چې هغه د

الله تعالی د خلیفه مهدي (علیه السلام) فوج دی، او هیڅوک د هغه لښکر مخه نشي نیولای تر دې چې بیت المقدس ته به ورسیږي - او اکثره یې له شام څخه. شام عبارت دی له فلسطین، سیریه، لبنان، یمن او اردن څخه.

د دې سیمو حالت شل کاله مخکې څنګه وو؟ عراق یو بعثي حکومت وو کوم چې په رسمي توګه سیکولر او دین پر ضد وو. او د عراق خلک په عربو کې تر ټولو زیات د دین نه لرې او قوم پرسته خلک وو. ما به ویل سبحان الله، والله اعلم چې په عراق کې به کله بدلون راځي؟ هغه وخت به ډېر لرې وي.

خراسان (افغانستان) کې د جهاد نه مخکې کمونستي نظام وو، کمونیزم نه به د څه خیر تمه کېدله؟ د جهاد خبر خپرېدل د اتیاومې لسیزې په شروع کې پیل شو.

د شام مرکز فلسطین دی او فلسطینیانو په الله تعالی او دین ته ښکنځلی کول - نعوذ بالله من ذالك - فساد او شرابخورې باندې یې شهرت درلود. په سیریه کې هم بعثي حکومت وو. لبنان ته د شرق میانه پاریس ویل کېده چې د جشن او مېلو سیمه وه. کله چې به عربو مېله کوله نو بیروت ته به تلل. د یمن د کومو سیمو په هکله چې په احادیثو کې ذکر راغلی دی هغه جنوبي سیمه ده، عدن ابین، او دا په ټوله نړۍ کې یواځینی عرب

کمونستي ایالت وو. نو ما ګمان کوو چې برې به ډېر لرې وي، او په خپل ژوندانه کې یې د لیدلو تمه ونلرو.

سبحان الله، په ظرف د شلو کالو کې مونږ چېرته ورسېدلو.

لومړی جهاد په فلسطین کې پیل شو، بلکه فلسطین په نني عصر کې د شهادت اهمیت نړۍ ته ور په ګوته کړ. د شهادت مفکوره په فلسطین کې پیل شوه. نن ورځ په فلسطین کې شهادت یو کلچر دی چې د واده په شان لمانځل کېږي. کله چې څوک شهید شي نو د هغه کورنۍ ته خلک د مبارکۍ لپاره ورځي لکه د هغو ځوی چې واده کړی وي. نو کوم خلک چې تر ټولو زیات د دین نه لرې وو او الله تعالی او دین ته به یې ښکنځل کول نن ورځ یې شهادت ځلانده کړی دی. همدوی دي چې استشهادي عملیات یې پیل کړل - البته بنیاد یې دوی نه دی ایښی لیکن شهرت ته همدوی رسولی.

افغانستان، یو کمونستي هیواد، د جهاد في سبیل الله مرکز ګرځي، بلکه د نني هر جهاد سرچینه مونږ افغانستان ګڼلی شو، د یوې لیارې نه به خامخا افغانستان کې جرړې لري. نو یو کمونستي هیواد چې بې سوادي پکې مسلمانانو کې په لوړه پیمانه ده، لوی عالمان پکې نشته بلکه عوام یې د اسلام په هکله ډېر لږ معلومات لري، همدوی د دې یوویشتمې

پیړۍ جهاد پیل کوي. د جهاد تجدید له دې ځای څخه وشو. د شیخ عبدالله یوسف عزام (رحمه الله) علم دافغانستان نه ټولې نړۍ ته خپور شو.

عراق ته وګورئ ! چا به ګمان کوو چې عراق به د جهاد خاوره وګرځي؟ چا به فکر کوو چې د صدام خاوره به د جهاد خاوره وګرځي؟ حتی امریکا هم غلط اټکل کړی وو، هغوی ګمان کاوه چې بغداد ته به مارش وکړي او ګلونو سره به یې هرکلی وشي، سبحان الله هغه د امت لپاره د نوي او تر ټولو مهم جهاد نتیجه ثابتېږي. د عراق خاوره د الله تعالی پواسطه تیارېږي. عراقیان به د دولس کلن تصویب او لومړي خلیج جنګ نه پرته ننني نوي مجاهدین نه وای جوړ شوي. دا د دوی بُعاث دی، الله تعالی عراقیانو ته د یو نه زیات بعاث ولېږل ځکه چې د صدام د موجودیت سره به دا نه وای واقع شوی، لیکن الله تعالی د دوی رهبریت لرې کړ. امریکایان وو چې د دوی د رهبریت د لرې کولو لپاره راغلل، دوی نه پوهېدل چې د غومبسو ځاله هلته وه، دوی نه پوهېدل چې چېرته خپل لاس دننه کوي. دوی صدام لرې کړ خو پر ځای یې ابو مصعب الزرقاوي (رحمه الله) راغی. دوی ځانونه په غټ کړاو اخته کړل، والله اعلم خو دا هغه ډنډ ښکاري چې امریکا به پکې ډوبېږي.

جنوبي يمن، کمونستي عرب هيواد ، د اسلام د تجديد په ځای باندې بدل شو ، او د دې اسلامي تجديد مرکز عدن ابين دی - هماغه ځای دی چې د رسول الله (صلی الله عليه وسلم) په احاديثو کې ذکر شوی دی.

نو د شلو کالو په لنډه موده کې دا ټول تغيرات واقع شول. نو آيا دا د ېته اشاره نه کوي چې بری نژدې دی؟ آيا دا نه ښائي چې دغه ځايونه چې رسول الله (صلی الله عليه وسلم) په احاديثو کې پرې تاکيد کړی دی د راتلونکې مرحلې لپاره د الله تعالی پواسطه تيارېږي؟ عراق، خراسان، يمن او شام د راتلونکې مرحلې لپاره تيارېږي، او راتلونکې مرحله، الملحمة (اخره لويه جګړه چې د دجال او عيسی عليه السلام د لښکرو په منځ کې به واقع کېږي او د مسلمانانو په بري باندې به تماميږي او بيا به په ټولې نړۍ باندې غالبېږي) ده، ځکه چې رسول (صلی الله عليه وسلم) د مهدي (عليه السلام) او الملحمة په حواله د دې ځايونو ذکر کړی دی.

الملحمة هغه جګړه ده چې مخکې د نړيوال خلافت نه به د مسلمانانو او روم تر منځ واقع کېږي. مونږ په محلي خلافت کې ژوند نه کوو بلکه په يو نړيوال کلي کې ژوند کوو ، نو يا په بشپړه توګه کټل دي او يا په بشپړه توګه بايلل، داسې نه ده چې يوه کوچنۍ محلي ساحه به وګټې او په خپل حال به پرېښودل شې، بلکه د امريکا تېري لاس په هر ځای کې چې اوسې در رسېږي به. د پخوا په شان نه ده، هغه وخت چې هوائي قواوي نه وې

اختراع شوې، نو په یوه غره باندې دې قبضه کولای شوه او یوه لویه ماڼۍ دې جوړولای شوه چې په هغه کې دې پرته له دېنه چې څوک درسره غرض ولري کلونو پورې ژوند کولای شو، اوس درپسې B52 درلېږي او د ماڼۍ سره دې جارو کوي.

نو راتلونکې جګړه به یا په بشپړه توګه بایلل وي او یا به په بشپړه توګه ګټل وي، او دا د الملحمة یوه حصه ده. دا به د کفر او ایمان په منځ کې آخري جګړه وي، هغه جګړه چې اسلامي امت به پکې برې مومي. خو دا لا مکمله خاتمه نه ده ځکه چې دجال، یاجوج او ماجوج لا پاتې دي، لیکن هغه جګړه به په نړیواله سطح خلافت قائموي.

نو دا یوه نښه ده چې مونږ هغه وخت ته نژدې کېږو. نو اوس چې مونږ هغه وخت ته نژدې کېږو نو په کار نه ده چې د نندارچیانو په څېر ناست اوسو او د اجر ګټلو دومره لویه موقع له لاسه ورکړو ځکه چې دا یو زرین دور دی، د دې احادیثو په اورېدلو سره به خلکو آرزو کوله چې په دې زمانه کې اوسېدلی (لکه څنګه چې ابو هرېرة رضی الله عنه آرزو کړې وه) او مونږ په دې زمانه کې اوسېږو لیکن تشې ننداري کوو، لکه څنګه چې شیخ عبدالله یوسف عزام (رحمه الله) ویلي وو:"جهاد یو بازار وو چې پرانیستل شو، خلکو پیسې وګټلې او بازار بېرته بند شو." نو دا به همیشه ادامه

نلري، که چېرې په شا لاړ شئ، زړه نا زړه او متردد شئ نو دا زرینه موقع به له لاسه ورکړې ځکه چې دا موقع صرف یو ځل راځي.

که څه هم دا د جهاد زرین دور دی، دا اجر به مفته نه ترلاسه کېږي بلکه په بدل کې به ډېر څه غواړي. ځکه چې دا ډېر اوچت مقام دی نو ډېرې قربانیاني به غواړي. نو ځکه یواځې د بهترینو بهترین - کوم چې الله تعالی انتخاب کړي دي - تر پایه پورې به یې ترسره کولای شي، ځکه چې فتنه به ډېره شدیده وي.

۵-د دې فتنو شدت درک کول

لومړۍ نښه: دغه لښکر چې په الملحمة کې به د روميانو سره مخ کېږي، دريمه برخه به يې رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فرمايي چې بيرته به په شا ستنېږي. په ياد ولرئ چې دوی به بهترين وي ځکه چې يواځې مؤمنان به دې جګړې ته راځي، خو بيا هم دريمه برخه به يې بېرته په شا ځي. رسول الله (صلى الله عليه وسلم) د دوی په هلکه فرمايي چې الله تعالی به د دوی توبه نه قبلوي تر څو چې مړه شي. دوی مؤمن مجاهدين وو چې د الله تعالی په لاره کې وتلي وو، خو بيا هم توبه به يې نه قبلېږي نو دا فتنه به دومره شديده وي.

نو په داسې خطرناک وخت کې د ژغورنې لپاره ډېر ايمان ته ضرورت دی. دا يو خاص وخت او خاص مقام دی، اجر يې ډېر زيات دی نو هغه چاته به دا اجر حاصلېږي چې قوي ايمان ولري. الله تعالی دې مونږ له هغوی څخه وګرځوي که چېرې مونږ په هغو ورځو کې ژوندي اوسو. آمين!

دويمه نښه: بله نښه چه مونږ هغه وخت ته نژدې کېږو دا ده چه غربي بنياد پرستان او دمذهب دخل په حکومتي چارو کې په عروج کې دی.

ډنمارک چې د اروپا تر ټولو زيات سيکولر هيوادونو څخه دی هغه ځای دی چې په رسول الله (صلى الله عليه وسلم) باندې تعرض پکې پيل شو. هيڅا

ګمان نه وو کړی چې د ډنمارک په شان یو کوچنی هیواد به د دومره لویې مسألې سبب وګرځي چې تر اوسه پورې نه ده ختمه شوې او د مسلمانانو پر ضد د غرب د یووالي سبب وګرځېده. غرب په رسمي سطح د ډنمارک ملاتړ وکړ، او دا څرګنده ده چې د ډنمارک د دې واقعې شاته غربي هیوادونه ولاړ وو ځکه چې د سوېډن د بهرنیو چارو وزیره د خپل موقف نه استعفا کولو باندې مجبوره شوه پس د دې نه چې هغه ویب پاڼه یې بنده کړه په کوم کې چې دا تصویرونه ښودل شوي وو.

نو غرب د بنیاد پرستې په لور مخه کوي کله چې د مسلمانانو پر ضد یې معامله وي. دا نه چې دوی ناڅاپه مذهبي کېږي، دوی له سره مذهبي نه دي بلکه د نننی انجیل نه تر ټولو زیات لرې دی، خو چې کله یې د مسلمانانو پر ضد معامله وي نو بیا ډیر مذهبي شي.

دریمه نښه: دریمه نښه دا ده چې مذهبي مشران د اسلام پر ضد غږېږي. د مثال په توګه فرانکلین ګراهم د بیلي ګراهم ځوی چې یو مشهور امریکایي عیسوي داعي دی وایي: «اسلام د شر دین دی.» - نعوذ باالله من ذالك - همدا راز پټ رابرټسن وایي چې مسلمانان یاجوج او ماجوج دي.

دغه شان جملې مخ په عروج دي. نو دا یوه نښه ده چې مونږ الملحمة ته مخ په نژدې کېدلو یو. هره جګړه مخکې له دې څخه چې میدان کې واقع شي

لومړی په زړونو کې پیل کېږي. اول په زړونو کې یو تحریک ته اړتیا وي، او د دې تحریک تشکیل په غرب کې پیل کېږي.

<u>ځلورمه نښه:</u> مخکې له دې نه چې الله تعالی امت ځای په ځای کړي، امت به د مختلفو تم ځایونو نه تېرېږي مخکې له دېنه چې آخري منزل ته ورسېږي؛ د اورګاډي په شان چې د اول، دویم او دریم تم ځایونو نه تېرېږي. ځینې تم ځایونه دي چې دا امت به ورڅخه تېرېږي، یو له هغو څخه آزمېښت دی، الله تعالی فرمايي:

«أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ» [التوبة:16]

ژباړه: [آیا ګمان کوئ تاسو د دې چې پرې به ښودل شې تاسو او لا نه دي ظاهر کړي الله تعالی هغه کسان چې جهاد ئې کړی له تاسې نه، او نه يې وي نیولی پرته د الله تعالی نه او پرته د رسول د الله نه او پرته د مؤمنانو نه د پټو خبرو دوست، او الله تعالی ښه خبردار دی په هغه څه چې تاسې يې کوئ.]

نو مخکې د دې نه چې جنت ته دننه شئ او مخکې د دې نه چې په ځمکه کې ځای په ځای شئ، د دې دوه تم ځایونو نه به تېرېږئ: جهاد في سبيل الله او

الولاء والبراء[5]، امت باید د الله په لاره کې جهاد وکړي او څرګنده کړي چې ولایت یې د الله تعالی، رسول (صلى الله عليه وسلم) او مؤمنانو سره دی او برائت یې د کفارو (مشرکینو، منافقانو او مرتدینو) سره دی.

ځینې عالمان، مسلمانان او اسلامي تحریکونه هڅه کوي چې دې دوه تم ځایونو نه وتښتي، خو د دښه د تېښتي لاره نشته او دا آزمیښت اوس په جریان کې دی. الله تعالی دا امت آزمویي، مونږ په داسې حالاتو کې راوستل کېږو چې د کفر او اسلام څخه به یو انتخابوو، او دا آزموینه د بره نه پیل کېږي او بیا تدریجاً ټیټو سطحو ته راځي، د پادشاهانو، جمهورو رئیسانو او عالمانو نه پیل کېږي او بیا ورپسې نورو خلکو ته ورځي. پادشاهانو او جمهورو رئیسانو باندې آزموینه تېره شوېده، هغوی کفر انتخاب کړی دی، والله اعلم، زه په دې عقېده یم چې نتائج اعلان شویدي. اوس عالمان آزمویل کېږي، امریکا دوی په آزموینه کې اچوي او پادشاهان او جمهور رئیسان ورته ټاکي کوم چې امریکا لپاره د (مزدور) پولیس نه پرته نور هیڅ حیثیت نلري چې ورته وظیفه اجراء کوي.

نو اوس به خپل موقف اختیاروئ، یا به زمونږ سره یئ او یا به زمونږ پر ضد

---

[5] الولاء د الله په خاطر د موحدینو مؤمنانو او مجاهدینو سره د زړه انس، عهد، نصرت او دوستی ته ویل کېږي، او البراء د الله په خاطر د کفارو مشرکینو او مرتدینو نه بېزارې او د هغوی سره بغض، نفرت او دښمنی ته وایي. نن سبا اکثره مسلمانان د دې نه بالکل بې خبره دي او وایي چې مونږ باید د هر چا په مقابل کې متحمل او ورسره مینه کوونکي و اوسو په داسې حال کې چې داسې عقېده د کفر سبب ګرځي.

يئ، د کتارېڅ دوارو اړخونو ته نشي ودرېدلی بلکه خپل انتخاب به معلوموئ. لس کاله مخکې دې کولای شو چې د جهاد په باره کې خطبه ورکړې او بيا د پادشاه سره په دسترخوان باندې کښېنې. ليکن اوس دواړه روله نشې لوبولی بلکه دا به ځرګندوې چې د چا سره يې. نو څرېه ساحه مخ په غائبېدلو ده. ځکه خو رسول (صلى الله عليه وسلم) فرمايلي دي چې آزموينه به تر هغې پورې ادامه ولري تر څو چې دوه ډلې په بشپړه توګه د يو بل څخه نه وي جلا شوي: يوه د ايمان والو ډله پرته له نفاق څخه او بله د کفر والو ډله پرته له ايمان څخه.

اوس هر څه ګډوډ دي نو امت تر هغه پورې نشي ځای په ځای کېدای تر څو چې دا اختلاط نه وي صفا شوی. سيد قطب (رحمه الله) په خپل تفسير فی ظلال القران کې وايي: «الله تعالی ځکه کې نظام نه قايموي تر څو چې دا نه وي ځرګنده شوې چې څوک د الله په طرف دی او څوک د الله پرضد.»

نو اوس بايد د امت مؤمنان د منافقينو څخه جلا شي. او الله امريکا د دې آزموينې ذريعه ګرځولې ده. له يوه پلوه امريکا امت په آزموينه کې اچوي او له بله پلوه مجاهدين امت په آزموينه کې اچوي، هر يو خلک خپلې لورې ته جذبوي. نو دا د حق او باطل تر منځ جګړه ده، الله تعالی فرمايي:

«وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ» [المائدة: 56]

ژباړه: [او څوک چې په ولایت باندې نیسي الله تعالی، او رسول د الله او هغه کسان چې ایمان یې راوړی پس یقیناً ډله د الله تعالی چې ده هم دوی غالب دي.]

نو د الله ډله به هغه وخت بری مومي کله چې د ولاء مسأله تصفیه شي.

۲- د امت د ستونزې حل

مونږ ټول په دې خبره باندې موافق يو چې امت د ستونزې سره مخ دی، ليکن په حل کې يې اختلاف لرو. خو زمونږ په نظرونو کې بايد اختلاف موجود نه وي په داسې حال کې چې قرآن او سنت مونږ سره موجود دی، ځکه چې په قرآن او سنت کې ځواب موجود دی. نو د ستونزې حل څه دی؟ حل د رسول (صلى الله عليه وسلم) په حديث کې ورکړل شوی دی. رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فرمايلي دي:

«إِذَا تَبَايَعْتُمْ بِالْعِينَةِ وَأَخَذْتُمْ أَذْنَابَ الْبَقَرِ، وَرَضِيتُمْ بِالزَّرْعِ، وَتَرَكْتُمُ الْجِهَادَ، سَلَّطَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ ذُلًّا لَا يَنْزِعُهُ حَتَّى تَرْجِعُوا إِلَى دِينِكُمْ»
[رواه احمد، ۴۹۸۷؛ ابي داود، ٣٤٦٢؛ و صححه الألباني]

ژباړه: [کله چې تاسې په تجارت کې مشغول شئ، د خپلو غواګانو لکۍ ګانې ونيسئ، په زراعت باندې اکتفاء وکړئ، او جهاد پريږدئ نو الله تعالی به تاسې په حقارت کې پټ کړي او هيڅکله به يې درنه لرې نکړي تر څو چې تاسې بېرته خپل دين (جهاد) ته رجوع ونکړئ.]

په دې حديث کې ستونزه او حل يې دواړه ذکر شوي دي، خو عجيبه دا ده چې نن ورځ ځينې مسلمانان په دې حديث کې ذکر شوې ستونزه حل ګڼي. ستونزه څه ده؟ رسول (صلى الله عليه وسلم) فرمايي چې کله چې په تجارت او زراعت کې اخته شئ او جهاد ترک کړئ نو خوار او ذليله به شئ، ليکن

ځینې مسلمانان وايي چې دې امت لپاره د بري يوا ځینې لاره په تجارت او زراعت کې په نورو قومونو پسې تلل دي، چې مونږ به د هغوی په شان شو نو بريالي به شو، نو که چېرې مونږ په تجارت، زراعت، ټکنالوجي او نورو دنيوي امورو کې پرمخ تللي اوسو نو همدا د بري لاره ده ليکن رسول (صلى الله عليه وسلم) دې ته ستونزه ويلې ده.

ځینې مسلمانان وايي چې دې امت لپاره د پرمختګ لاره دا ده چې د دهشت ګردې څخه لرې اوسو او په تجارت، زراعت. ټکنالوجي او نورو کې پرمخ تللي اوسو ، نو هله به د نړۍ سره مقابله وکولای شو. ليکن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) دې ته غلط ويلي دي، ځکه چې که چېرې مونږ داسې وکړو نو الله تعالى به مو ذليله کړي. او رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فرمايي چې د خلاصون لاره نشته تر څو چې بېرته دين ستانه نشئ. محدثين وايي چې دلته د دين نه مراد جهاد دى ځکه چې رسول (صلى الله عليه وسلم) د جهاد پرېښودلو ته د دين پرېښودل ويلي دي، نو دين ته د ستنېدلو يوا ځینې لاره جهاد ته ستنېدل دي، نو دين د جهاد سره مساوي شو نو د امت لپاره د حل لاره جهاد ته رجوع کول دي.

ابن رجب الحنبل (رحمه الله) ذکر کړيدي چې په سلفو کې د يو کس نه چا تپوس وکړ چې خپل ځان او خپلې کورنۍ ته کښت کرونده ولې نه کوې؟

نو هغه ورته په خوب کې وويل: «الله تعالی زه دې لپاره لېږلی يم چې بزګر ووژنم او کښت يې واخلم.»

کله چې عمر (رضی الله عنه) خبر شو چې صحابه کرام د يوې حاصل خېزې ځمکې په کرونده کې مشغول شو کومه چې هغوی د اردن په جهاد کې په غنيمت باندې نيولې وه، عمر (رضی الله عنه) انتظار وکړ تر څو فصلونو حاصل ونيوه او بيا يې امر وکړ چه هغه ټول فصلونه دې وسېزل شي. نو ځينې صحابه کرام د شکايت لپاره راغلل، نو عمر (رضی الله عنه) ورته وويل: «دا د اهل کتابو کار دی، ستاسو کار د الله تعالی په لاره کې جهاد او د الله تعالی دين خپرول دي.»

کښت کرونده اهل کتابو ته پرېږدئ، تاسې د الله تعالی دين خپور کړئ، دوی به کښت کوي او تاسې به يې خورئ، دوی به جزيه درکوي، دوی به خراج (د زراعتي ځمکو ماليه) درکوي، ځکه چې رسول الله (صلی الله عليه وسلم) فرمايلي دي:

«جُعِلَ رِزْقِي تَحْتَ ظِلِّ رُمْحِي» [احمد، ۴۸۶۹؛ صحيح الجامع ، ۲۸۳۱]

ژباړه: [زما رزق زما د نيزې د سيورې لاندې ګرځول شوی دی.]

نو چې د رسول (صلی الله علیه وسلم) رزق د غنیمت نه وو نو یقیناً چې دا بهترین رزق دی، د کروندې، تجارت، چوپانې او هر څه نه غوره دی.

نو د امت لپاره د حل لاره جهاد في سبیل الله دی، امت باید دغه عبادت بېرته ژوندی کړي. خلک د جهاد نه تښتي ځکه چې هغوی ته پکې مالي تاوان هم ښکاري او ځاني تاوان هم. لیکن حقیقت د دې په عکس باندې دی: کله چې امت د الله تعالی په لاره کې جهاد کوي نو تر ټولو زیات شتمن وي او کله چې امت د الله تعالی په لاره کې جهاد کوي نو د مړینې شمېر تر ټولو کم وي. که چېرې مونږ د مړینې د احصایې ګراف رسم کړو نو څرګنده به شي چې کله چې امت جهاد کولو نو د مړینې شمېر ډېر لږ وو په داسې حال کې چې کله امت جهاد پرېښودلو نو په میلینونو مري (قتل عام کېږي). همدا راز که چېرې د اقتصادي حالاتو ګراف جوړ کړو نو وبه مومو چې د جهاد کولو په صورت کې امت شتمن ترین او د جهاد پرېښودلو په صورت کې غریب ترین کېږي.

اسلامي نظام په تاریخ کې بې مثله دی؛ دا یواځینی نظام دی چې د عوامو نه یې مالیه نه ده اخیستې، ځکه چې عایدات یې د جزیې، خراج، غنیمت او فيء (هغه مال چې پرته له جهاد څخه د کفارو نه نیول کېږي) څخه راځي، او دا ټول د جهاد په نتیجه کې لاسته راځي، نو د عوامو نه د مالیې ټولولو ضرورت نه پیښېږي لیکن اوس چې امت جهاد پرېښودلی دی نو د

عوامو نه مالیه اخستل کېږي، او رسول (صلی الله علیه وسلم) مالیې ته حرام ویلي دي، او په مالیه کې معامله کوونکو باندې یې لعنت ویلی دی.

نو حل زمونږ مخې ته پروت دی، صرف د عوامو ویښېدل او د رسول (صلی الله علیه وسلم) د دې آسانه حدیث لوستل او په مفهوم باندې یې عمل کول په کار دي.

وصلی الله تعالی علی خیر خلقه محمد وعلی اله وصحبه اجمعین

د کتاب له متن څخه

که خلک په پټو سترګو د علماؤ پیروي کوي نو د دې هیڅ تضمین نشته چې سمې لارې ته به یې بوځي. البته ټول علماء نه... په دې امت کې به همیشه یوه طائفه منصوره موجوده وي، لیکن خلک به دا کوښښ کوي چې ځانته یوه لاره پیدا کړي او مسؤلیت د علماؤ په غاړه واچوي چې دې عالم خو داسې فتوی نه ده ورکړې، فلاني عالم خو مونږ ته د جهاد کولو حکم نه دی کړی. نو دوی به ملامتیا د علماؤ په غاړه اچوی په داسی حال کی چی بلی لوری ته مختلف نظر لرونکي علماء هم شته دي چې دصحیح منهج په لور دعوت کوي، یا به په زندان کې وي، یا به وژل کیږي، یا به پټ وي او یا به مشهور نه وي ځکه چې هیڅ کوم چینل به یې خطبې نه نشروي لیکن دوی علماء دي. بله دا چې مونږ په داسې یو عجیبه دور کې ژوند کوو چې د یو شخص علم د هغه شهرت پورې اړه لري، او دا معیار سم نه دی د علم لپاره. پخوا به یو شخص د علماؤ تصدیقولو سره عالم ګڼل کیده. استاذ به یې ورته تزکیه ورکړه او عالم به یې معرفي کړ. لیکن اوس حکومت علماء مقرروي او یو شخص ناڅاپه عالم کیږي، او هغه مشهوریږي ځکه چې په زیاتو چینلونو کې ښودل کیږي، او دا معیار سم نه دی. مونږ باید په حق پسې ولاړ شو، هر چیرته چې وي.